

Vindeygir, hurðar og listar
Gott og biltigt arbeid.
Hugo Øster's Maskinslökkari,
Tel. 216. Tórshavn. Tel. 216.

Rómáarkirkjan og trúbroytingin.

Menniskjaverk — Brotsverk.

Leiðbeining fyrri harra Knudsen,
prestur á Viðareiði.

Harra Georg Knudsen, prestur!
Mangur hevur verið bilslin
yvir at lesa tygara grein um
Rómáarkirkjuna í »Dimmu« sein-
asta miðvikudag, og í millum
tey mongu bilslu eri eisini eg,
ein vanligur deyðuligur.

Grein tygara er frá byrjun til
enda eitt uppkók av tíðarhend-
ingum um tað mundið, tá ið
stríðið stóð um gamalt og nýtt
og eitt aftrat, tygum eru bert
varðugur við figgindar tygara,
meðan tygum annaðhvørt við
vilja ella av ókunngileika leggja
gloymskunnar tokusveip yvir
tíðarinnar hendingar, hartygara
flokkur ikki bert hevur verið
líka dánur — men verri.

Tá ið ein hevur lisið grein
tygara at enda, so freistast ein
til at rópa: harra Knudsen!
Latið tygum úr um beinini, tí
henda jorð, sum tygum standa
á, er heilug, vígd av Rómá-
kirkjuni! Tygum mega minn-
ast, at tygum — kanska — bert
eru gestur í einum fremmand-
um landi. — Tygum tala og
skriva eitt heilt annað mál enn
tað, sum vanliga verður nýtt
millum íbúgarvar landsins. Og
uttan ávisuliga grund gevað tyg-
um tygum inn á Rómáarkirkjuna,
hvors kirkja tað var, ið fyrst
var bygd í hesum oyggjum.

Føroyar vóru kristnaðar til
Rómáarkirkjuna — men vóru
avtoftaðar og kanska eisini av-
kristnaðar av trúbroyingini,
»Reformationen«.

Tá ið tygum eru komin til
Føroyar at virka, so áttu tygum
at latið ólýggjaligar blaðgreinir,
álop, hvílt í hvussu er fyribils,
til tygum høvdu kent tygum
landsins søgu, m. a. hvat ið var
hin fyrsta trúnaðarklari í Hvíta
Kristis anda, sum kend var her
á landi, og hvussu trúbroyingin
kom hegar, hvussuleiðis hon fór
fram, og — hvat hon kostaði
Føroyum og Føroyingum, hvat
hon síðani hevur kostað, bæði
av áreiði og trúgv.

Trúbroytingin, sum trúnað varð
inn í hetta líta fjarskotna land,
gjordi her líka stórar misgerðir
móti landinum og fólksins ment-
unarlívi, sum hin fyrsta kristnu
gjordu móti Grikklandi og Grikk-
um. Allir sannleikskærir søgu-
skrivarar siga tað sama. Her á
landi legði trúbroyingin oyði
hitt fríska andaliga mentunar-
lívið, syndraði og sorlaði tað,
ið av menniskjaligum kynstri
var reist Hvíta Kristi og Mariu
Moy til heiðurs, rændi bæði

góðs og fæ frá teim, ið ikki
vildi svíkja sína barnðómstrúgv
um Hvíta Krist og Mariu Moy,
ja søgan veit ennátta at siga, at
maður í tygara egna prestagjaldi
var rættaður — dripin — tí
hann ikki vildi ganga inn undir
hina nýggju trúna — trúbroyt-
ingina. Teir, ið gingu orindi fyrri
trúbroytingina, fóru sanniliga
harðliga fram, og teir skamm-
aðust heldur ikki at ganga nið-
ingsins svíkjaraleið við at hungra
fólk í hel, ið stóðu í tænastu hjá
teirri føroysku kirkjuni, rómá-
kirkjuni, tí teir ikki vildu yvir-
geva seg og svíkja ta kristnu
læru, teir vóru uppvaksnir í.
Trúbroytingin byrti klandur og
stríð millum Føroyingar, so teir
gingu í hernað móti hvorum
oðrum og drupu hvønn annan
(stríðið í Mannafallsdali). Sein-
ast og ikki minst varð troðkað
inn eitt heilt nýtt mál í hitt
føroyska kirkju- og kristinlívið,
og at tað málið reður enn, har
tað tá troðkaði seg inn, prógvar

best, at tygum, harra Knudsen,
er prestur her.

Latið tygum úr um beinini,
tygum standa á vígdari grund,
umframt at tygum eru prestur
í einum landi, hvors jorð hevur
drukið blóð vegna trúbroyt-
ingina. Hetta land má enn í dag
sannað teir misgerðir og tey
brotsverk, ið stóðust av trú-
broyingini. Hvat er her ikki
rent og hurturbeint — vegna trú-
broyingina — av tí, ið hin fæ-
riska kirkjan átti av ognum og
dýrgripum, og tað prógvar sjón-
ligari enn alt annað, at tað fullt
so nógv var »Magtbyrðan« sum
kristilvi, ið lá aftanfyrri men-
iskjaverk og brotsverk trúbroyt-
ingsins.

Hesar reglur skrivi eg tygum
til ávaringar og leiðbeiningar,
meðan eg minni tygum á, at
Føroyar drukku blóð, fyrri at
eisini tygum skuldi kunna verða
prestur her.

Tórshavn, 12. aug. 1931.

M. S. Viðstein.

Nazierne gør Tysklands øko- nomiske Stilling vanskelig.

Vor Berliner-Korrespondent giver — gennem et Interview med en
tysk Politiker — et Billede af den spændte Situation i Tyskland.

Under Debatten i det franske De-
puteretkammer om Kabinettet Laval's
Regeringserklæring udtalte den kende-
te franske reaktionære Politiker
Franklin Bouillion, henvendt til So-
cialdemokratiets Ordfører, Leon
Blum: »Har Deres tyske Partifæller
ikke givet Dem Underretning om,
at der mellem Berlin og den polske
Grænse staar opmarcheret ca. en
halv Million Nazier, parate til at
marchere imod Berlin?«

Naturligvis svarede Leon Blum
med et Smil paa Læserne benægtende.
Franklin Bouillion vidste ogsaa
udmærket, at hans Meddelelse hørte
hjemme i Fantasiens Verden; men
der er, det Faktum kommer man ikke
uden om, Tusinder og atter Tusinder,
baade i Frankrig og ude i den øv-
rige Verden, der tænkte være de ty-
ske Naziers Prætorier tror paa en
nye Revolution i Tyskland, og at en
Revanchekrig staar for Døren.

Vi har spurgt en kendt tysk Poli-
tiker, hvad han mente om Udtalelsen
i det franske Deputeretkammer.

— Legenden om den halve Million
Nazier, der staar parate til at mar-
chere imod Berlin, kan De uden at
risikere at blive dementeret af Beg-
rethedernes Gang ganske roligt og
med alt Eftertryk vise hen til den
Fantasiens Verden, hvor den hører
hjemme. Var der noget saadant un-
der Opmarsch, som antydet i det fran-
ske Deputeretkammer, vilde Bevæ-
gelsen være kvalt inden den endnu
rigtig var kommet til Verden. Det
samme er Tilfældet med den Revan-
chekrig, som visse Mennesker, uden
for Tysklands Grænser, fabler om.
Tyskland er afvæbnet og kan ikke
føre nogen Krig.

I det hele — sagde min Hjem-
metsmand — misforstaar man i no-
gen Grad udenfor Tysklands Græn-
ser Situationen. Nazierne's vældige
Fremskridt ved de sidste Valg er nem-
lig, naar man ser Tallene nærmere
øfter, ikke saa faretruende. De op-
naaede knoebt 6 Millioner Stemmer
af et Vælgerkorps paa ca. 40 Millio-
ner. Der er altsaa lang Vej til Flertal-
let. Og dernæst: Hvor kom disse
Stemmer fra? Jo, for en meget stor
Del fra andre reaktionære Partier,

De Tysknationaler, der mindst hader
Republikken lige saa hjerteligt som Na-
zierne, maatte afgive henvend et Par
Millioner af deres Stemmer. Folke-
partiet hørte ogsaa til de Partier,
der maatte bøje til Herrerne Hitler
og Goebbels; men man kan uden at
overdrive sige, at ikke en socialdemo-
kratisk Vælger forlod sit gamle
Parti.

Dernest, en Ting til: Det er lige
oplyst officielt, at Nazierne fik 3
Millioner af sine Stemmer fra Kvin-
derne, noget ganske mærkeligt, for-
di Nazierne, hvis de overhovedet har
nogle Principer, er Modstandere af
Kvinders Ligeberettigelse med
Mændene. Uden at foragte eller for-
nærme Kvinderne, tør man vel nok
sige, at disse Vælgere ikke betyde
saa forfærdeligt meget under en
eventuel Revolution.

— En Ting er dog sikkert, afbry-
der jeg, at der for Tiden hersker en
vældig Ophidselse i Tyskland og at
Badene hver Dag kan melde om po-
litiske Mord.

— De har Ret. Der er Ophidselse
og Misforståelse i Tyskland, og man
jeg føje til, det vilde næsten være
unormalt, hvis ikke der var det.

De, der var 10-12 Aar under Kri-
gen, er nu bleven voksne og har
Valgret. De har ikke i saa høj Grad
som deres Fædre og Mødre følt Kri-
gens Rødsler. De staar mere eller
mindre uforstående overfor det Fak-
tum, at de nu, saa mange Aar efter,
skal være med til at bære Krigens,
ja vi kan ogsaa sige Nederlagets Føl-
ger. Denne nye Generation er et let
Bytte for hensynsløse Agitatorer der
fortæller dem om den Uret, der be-
gaas overfor Tyskland, ved at dette
skal bære alle Krigens økonomiske
Byrder. Det er let at faa dem til at
tro, Usandhed er det, at Skylden for
at Tyskland har 5 Millioner Arbejds-
løse, er, at det aarlige maa betale 2
Milliarder Mark til den øvrige Ver-
den.

At der myrdes og lemlestes i
Tyskland, er desværre rigtig. Dette
forklares ogsaa af Forholdene. Baade
Kommunist og Nationalsocialister
ved, at de hverken har eller vil faa
et Flertal for deres revolutionære

Maal. De forsøger derfor at skabe
Kaos, for, naar dette er paa sit høje-
ste at benytte Lejligheden til et Kup.
Men fortaet i Udlandet, at dette gaar
ikke; dertil er Republikannerne for
stærkt og godt organiserede.

— Mussolini vovede det i Italien,
og sejrede, trods det at Flertallet af
den Italienske Befolkning var imod
Fascismen?

— Det er rigtigt; men noget saad-
ant kan ikke passere i Tyskland.
Vi har et faastøret Socialdemokrati
med 10 Millioner Vælgere bag sig.
Vi har en Fagforeningsbevægelse
med omtrent lige saa mange Medlem-
mer. Vi har en Ungdomsorganisation
som »Sort-Rød-Gul«, med 4 Millioner
Medlemmer, og dertil hele det bor-
gerlige Demokrati, der staar paa Re-
publikens Side. Det er Stykker, der
ikke lader sig løbe over Ende af en
Hitlers »March imod Berlin«.

Og vi har udover denne, om jeg
saa maa sige, republikanske Folke-
magt, den præsjiske Regering med
Otto Braun og Carl Severing i Spid-
sen, der støttet af et paalideligt Flertal
i den præsjiske Landdag har den
eksekutive Magt over et vidunderligt
organiseret republikansk Politikkorps
paa 100.000 Mand. Dette garanterer
imod alle reaktionære »Overraskel-
ser«. Og lad mig føje til, at selv om
der ikke kan siges ret meget godt om
den siddende Rigsregering, er der in-
gen Tvivl om, at den er republikansk.

Saaledes er Situationen i Tyskland,
siger min Meddele. Men dermed skal
ikke være sagt, at Ophidselsen ikke
er stor i Tyskland, og de, der nu
øser Penge ud af et forarmet Tysk-
land, uden at det hjælper den selv
synderligt, burde forstaa, at den ty-
ske Befolkning maa lettes for nogle
af Krigens Byrder; thi der er ikke
nogen Mening i, at Generationer af
tyske Arbejdere skal slide og sulte
for de Synder som tidligere Magtha-
vere begik. Naar Verdens Magtha-
vere indser dette, er Nationalister
og Revanchepolitikere færdige i
Tyskland. K.

Lord Kysant idømt 1 Aars Fængsel.

Hans Revisor blev
frikendt.

Straks efter Dommen
blev Lorden fængslet.

For nogen Tid siden blev der
rejt Sag mod Lord Kysant,
der er administrerende Direktør
for Royal Mail Dampskibssels-
skab og en Række andre store
Skibsfartsselskaber. Han anklag-
edes for at have aflagt fejlagt-
lige Aarsberetninger angaaende
Royal Mails økonomiske Status.
Selskabets Revisor, Morland,
blev anklaget for Meddelagtig-
hed.

Retten's Afgørelse: Lord Kyl-
sant blev idømt 12 Maanedes
Fængsel, medens Morland blev
frifundet.

Lord Kysants Advokat erklæ-
rede efter Dommens Afgørelse,
at den vilde blive appelleret.

Lord Kysant blev kun kendt
skyldig i et af Hovedanklage-
punkterne, nemlig det, der gik
ud paa, at han ved Udsendelsen
af Prospekter, som han maatte
vide var fejlagtige med Hensyn
til vigtige Enkeltheder, havde
fordelt Folk til at bringe Pen-
ge i Royal Mail. Med Hensyn
til de øvrige Anklagepunkter
blev han frifundet.

Efter Afgørelsen af Dommen
blev Lord Kysant straks fæng-
slet.

Ein arbejdsdagur inni á tingi.

Mangt undarligt kann ein koma at
huga, skal eg siga tykkum, tá ið ein
situr á áhoyrarapallinum og letur vera
tí at slotað, menn brúkar eyguni so
mikið meir.

Nú er tað so, at víkan er sett til at
hava seks arbejdsdagur, og Løgtings-
víkan er einki undantak, hon hevur
eisini 6 arbejdsdagur. Eg havi í ein-
ari viku verið allar 6 arbejdsdagarnar
inn á gólvíð í Løgtinginum og hugt
at arbeidinum. Undantíkið er, at ting-
menn eru so nær sum teir somu, ið
sótu har í fjór. Gíbsmyndinar av
teim trimum Gílskógarnum eru
tær somu sum í fjór, og hin fjórða
gíbsmyndin av hinum seinasta Óðra
borgarnum, 7. Fríðríki, (Frederik
Folkeker) stendur enn við sama lag.
Tveir aðrir kongar: Kristian ævd
højen Maste umboð á »Trefoldighe-
den« og Sverri kongur á Vossafjøl-
lum eru avmyndaðir og upphongdir í
rammu. Fjórði Kristjan hevur fingið
glas, og tá ið ein hugsar um »ham
med det ene Øje«, so er tað ikki so
lógíð, um at Sverri kongur á Vossaf-
jølum í fjúkkum kavaroki slóðandi
seg fram, hevur bæði eyguni í behold
og tá nýtur hvorki botn ella brúllur,
íkkí hevur fingið glas, tað tørvar
honum ikki.

Tað er mánadagur, og arbejdsdagur
tingsins er byrjaður, dynnar standa
opnar, og eg sleppi mer inn at siggia
arbejdsdagíð og setti meg á aftasta
bank á áhoyrarapallinum beint undir

4. Kristjanni
av Oldenborgarahúsinum.

»Nú hin rodní«, sigi eg, »tá hevur
tað ikki best, sum tú stendur har
umboð á krigsskipinum og hongur
effir oðrum kjálfi, stundum niður
vestureftir og stundum hin vegin«.

»Tjah! Det ved je sku da it'. Je
har hængt her nu snart i mange Aar
og dinglet snart hid og snart did,
bortset fra et bitte Stykke Tid, hvor
man havde slængt mig op paa Loftet.
Naah, det var nu ligesvis ikke saa
ubehageligt at ligge deroppe udi vandret
Stilling, da det samtidig mindede
mig ikke saa lidt om mine jordiske
Rester, der i sin Tid i min Faders og
Farfædres og mit eget Fædreland an-
bragtes netop i en dengang behagelig
vandret Stilling. Alt andet maa dog
være behageligere end at hænge her
og dingle og ovenikøbet være uglest,
fordi je har faet Glas over det hele
paa Grund af mit ene Øje. Je ska si
Dem no't. Je har bygget Nyboder, og
je har faet til Orlogs lige fra
Ungdommens tidligste Dage, og selv
om denne her Batalie ombord paa
»Trefoldigheden« har været noget af
det værste, je har været ude for, saa
har je dog siden min Død aldrig op-
levet noe værre, end at hænge her
og dingle og doje alskens ubehagelige
Udgydelser fra de forskellige Lag-
tingsmænd gennem Tidens«.

»Nú, nú«, bróti eg hann av, »nú
mæla tygum nakað groft. Hvørru eru
teir, ið tygum hava mest at klaga
um?«

»Ja, det er nu først denne hersens
Hr. Samuelsen, og saa ham, Andreas
Samuelsen, og yderligere A. Samu-
sen. For, ska' je' si' Dem, D'Hrrs.
Snakketoj hores ustakelig, og for
mig ombord paa »Trefoldigheden«
gor det Indtryk af, at der mangler
Tran og Fedt i lange Baner over det
hele«.

»Hvar dúnar tygum best at vera?«

»Oppe paa Loftet, anbragt i den
behagelige vandrette Stilling«, svarar
hann, og formaðurin ringir víð
klokkuni. Tingfundur er lokin. Ar-
bejdsdagurin er úti.

L. [S.
(Liggjas í skrivari).